

6

கிட்கிந்தைப் படலம்

கம்பர்

சோழர் காலத்தைச் சேர்ந்த கவிச்சக்கரவர்த்தியே கம்பர் ஆவார். வட மொழியில் வால்மீகி பாடிய இராம கதையை தமிழ்ப் பண்பாட்டு செல்நெறியைத் தழுவி இராமாயணமாகப் பாடியுள்ளார். கம்பரின் புலமையை மையப்படுத்திப் பல்வேறு புனைவுகள் வழக்கில் உள்ளன. ஏர் எழுபது, சடகோபர் அந்தாதி, சரஸ்வதி அந்தாதி, திருக்கை வழக்கம் முதலிய சிற்றிலக்கியங்களையும், தனிப்பாடல்கள் சிலவற்றையும் இவர் பாடி இருப்பதற்கான சான்றுகள் உள்ளன.

கார்காலம் முடிந்ததும் சுக்கிரீவன் தன் சேனைகளுடன் வராது இருந்தான். இதனை அறிந்த இராமன் சினம் கொள்கிறான். எனவே இலக்குமணனைக் கிட்கிந்தைக்கு அனுப்பி வைக்கிறான். கிட்கிந்தையை அடைந்த இலக்குமணனைப் பற்றி வானரங்கள் அங்கதனுக்குத் தெரிவிக்கின்றனர். அங்கதன் சுக்கிரீவனிடம் செல்கிறான்.

சுக்கிரீவனோ மது மயக்கத்தில் அந்தப்புரத்தில் கிடக்கிறான். எனவே அங்கதனும், அநுமானும் தாரையிடம் சென்று இலக்குமணனின் வருகையை அறிவிக்கின்றனர். இலக்குமணன் வரும் வழியை வானரங்கள் கற்களைக் கொண்டு மூடிவிட இதனை உடைத்து விட்டு உள்ளே வருகிறான். இலக்குமணனின் வருகையை நிறுத்த தாரை தன் சேடியர்களுடன் முன்னே நிற்கின்றாள். இப்பெண்களைக் கண்டு இலக்குமணன் வெட்கப்பட்டு நிற்கின்றான். இப்பின்னணியை விபரிக்கும் வகையில் பின்வரும் பாடல்கள் அமைந்துள்ளன.

கார்காலம் கடந்தும் சுக்கிரீவன் வராமையால், இராமனும், இலக்குமணனும் ஆலோசித்தல்

1. அன்னகாலம் அகலும் அளவினில்,
முன்னை வீரன், இளவலை, ‘மொய்ப்பினோய்!
சொன்ன எல்லையின் ஊங்கினும் தூங்கினன்;
மன்னன் வந்திலன்; என் செய்தவாறு அரோ?’”

அரும்பதங்கள்

(முன்னம் - சிங்கம்; மொய்ப்பு - வலிமை; ஊங்கு - மேலும்; தூங்குதல் - இருத்தல் / தாமதித்தலுமாம்)

பொழிப்புரை

அத்தகைய கார்காலம் முடிந்த அளவில், மூத்தவனும், வீரனும், சிங்கம் போன்றவனுமான இராமன், தந்தம்பி இலக்குமணனை நோக்கி, “வலிமையானவனே! நாம் கூறிய கார்கால எல்லையாகிய நான்கு மாதங்கள் கழிந்தும் வாராது, அதற்கு மேலும் காலம் தாழ்த்திக்கொண்டிருக்கிறானே இந்த மன்னனான சுக்கிரீவன்? இவன் என்ன செய்கிறான்” என்று கேட்டான்.

தான் சொன்ன சொல்லைக் காப்பாற்றாததாலும், காலம் தாழ்த்தியதாலும், செய்ந்நன்றி மறந்ததாலும், சுக்கிரீவன் என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறான் என்றான் இராமன் என்பதாம்.

2. ‘பெறல் அரும் திருப்பெற்று, உதவிப் பெருந்
திறன் நினைந்திலன்; சீர்மையின் தீர்ந்தனன்;
அறம் மறந்தனன்; அன்புகிடக்க; நம்
மறன் அறிந்திலன்; வாழ்வின் மயங்கினான்.

அரும்பதங்கள்

திரு - அரசர் செல்வம்; திறன் - நன்றி / தகுதி; சீர்மை - ஒழுக்கம் / மேன்மை; அறம் - செய்ந்நன்றி; மறன் - மறம் / வீரம்; மயங்குதல் - அமிழ்ந்து கிடத்தல்; தீர்தல் - விட்டு நீங்குதல்.)

பொழிப்புரை

“யாவராலும் எளிதில் பெறுவதற்கு அரிய அரசர் செல்வத்தையும், இழந்த மனைவியையும், நம் உதவியால் பெற்ற பெரிய தகுதியை நினைவிற் கொள்ளாது மறந்து விட்டான் போலும்” அவன் தனது நல்லொழுக்கமான மேன்மையிலிருந்து நீங்கிவிட்டான்; அவன் நன்றியறிதல் என்ற தருமத்தை முற்றும் மறந்து போயினான்; அவன் நம்முன் செய்து கொண்ட நட்பு ஒரு புறம் இருக்கட்டும்; நமது வீரத்தையும், போராற்றலையும் அறியவில்லையே? புதிதாகத் திரும்பக் கிடைத்த மனைவியுடனும், அரசுடனும் இனிதாக சுகபோகத்தில் திளைக்கிறான் போலும்!”.

இராமன் இலக்குமணனைக் கிட்கிந்தைக்குச் சென்று வரப் பணித்தல்.

3. “நன்றிகொன்று, அரு நட்போடு நார் அறுத்து
ஒன்றும் மெய்மை சிதைத்து, உரை பொய்த்துளார்
கொன்று நீக்குதல் குற்றத்தின் நீங்குமால்;
சென்று மற்றுஅவன் சிந்தையைத் தேர்குவாய்.”

அருஞ்சொற்கள்

(கொல்லுதல் - சிதைத்தல்; நார் - அன்பு / பிணிப்பு / பாசம் / கயிறு;
ஒன்றுதல் - பொருந்துதல்; மெய்மை - வாய்மை; சிந்தை - மனக்கருத்து; தேர்தல் -
ஆராய்ந்து தெரிந்துகொள்ளுதல்.)

பொழிப்புரை

“நாம் செய்த உதவியை மறந்தான், நாம் நீட்டிய பெறுதற்கரிய
நட்புக்கரத்தையும் அறுத்து விட்டு எல்லோருக்கும் பொருந்துவதான வாய்மையையும்
குலைத்து விட்டான். தான் சொன்ன சொல்லைக் காப்பாற்றாதும் தவிர்ந்து விட்டான்.
எனவே இவ்வளவு குற்றங்களைச் செய்தவனைக் கொன்று தீர்த்தல் கூடக் குற்றத்தின்
பாற்படாது. அதைச் செய்வதன் முன், நீ சென்று அவனது உள்ளக்கருத்தினை அறிந்து
வருவாயாக!” என்றான் இராமன்.

4. வானரங்கள் வெருவி, மலைஓர்இ
கான் ஒருங்குபடர, அக்கார்வரை,
மீன் நெருங்கிய வானகம் மீன்எலாம்
போனபின், பொலிவற்றது போன்றதே.

அருஞ்சொற்கள்

(வெருவி - அஞ்சி / பயந்து; ஓர்இ - நீங்கி; படர்தல் - சேர்தல்; கார் - மேகம்;
மீன் - நட்சத்திரங்கள்; பொலிவு - அழகு)

பொழிப்புரை

இவ்வாறு குரங்குகள் இலக்குமணனின் வருகை கண்டு அஞ்சி, கிட்கிந்தை
மலையைவிட்டு நீங்கி, எல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து காட்டுக்குள் சென்று ஒளிந்து
கொண்டதால் அந்தக் கரியமேகம் போன்ற கிட்கிந்தை மலை, நட்சத்திரங்கள்
நெருங்கியிருந்த ஆகாயம், அந்த நட்சத்திரங்கள் எல்லாம் மறைந்துபோன பின், எப்படி
அழகு அற்று விளங்குமோ, அவ்வாறு பொலிவற்று விளங்கியது.

5. இலக்குமணன் நகரத்தினுள் நுழைதல்

அன்ன காலையின், ஆண்தகை ஆளியும்,
பொன்னின் நல்நகர் வீதியில் புக்கனன்;
சொன்ன தாரையைச் சுற்றினர் நின்றவர்
“என்ன செய்வது? எய்தினன்” என்றனர்.

அருஞ்சொற்கள்

(ஆண்தகை - ஆடவரிற் சிறந்தோன்; ஆளி - சிங்கம்; சொன்ன - இடித்துரைத்த;
பொன் - அழகு)

பொழிப்புரை

அப்பொழுது, ஆண்களில் சிறந்தவனும் சிங்கம் போல்பவனுமாகிய இலக்குமணன் அழகும் சிறப்பும் மிக்க கிட்கிந்தை நகரத்தின் வீதியில் நுழையலானான். முன்பு கடிந்துரைத்துக் கொண்டிருந்த தாரையைச் சுற்றி நின்ற வானரர்கள் இது கண்டு “இப்பொழுது இலக்குமணன் நகருக்குள் வந்துவிட்டானே. இனி நாம் என்ன செய்வது?” என்று தாரையிடம் ஆலோசனை கேட்டனர்.

6. அப்பொழுது அனுமான் ஓராலோசனை கூறுதல்

“அனை! எதிர்ந்து இவண் ஆய்வளையாரோடும்
மனையின் வாயில் வழியினை மாற்றினால்,
நினையும் வீரன் அந் நீள் நெறி நோக்கலான்;
வினையம் ஈது” என்று, அனுமன் விளம்பினான்.

அருஞ்சொற்கள்

(அனை - அன்னை; ஆய் - ஆராய்ந்த; எதிர்ந்து - எதிரில் சென்று;
மாற்றுதல் - தடைசெய்தல்; நினையும் - சிந்திக்கும் ஆற்றல்; வினையம்-உபாயம் /
தந்திரம்.)

பொழிப்புரை

அப்போது, அனுமன் தாரையை நோக்கி “அன்னையே! தாங்கள், ஆராய்ந்து தெரிந்து எடுக்கப்பட்ட வளையல்களை அணிந்த சில பெண்களுடன், அவன் வரும் வழியில் எதிரில் சென்று அரண்மனையின் வாயிலில் அவனைத் தடுத்துவிட்டால், சிந்தித்து முடிவெடுக்கும் இலக்குமணன் பெண்கள் நிற்கின்ற நீண்டவழியில் செல்லுவதை எண்ணமாட்டான். இப்போது நாம் செய்யக்கூடிய தந்திரம் இதுவேயாகும்”. என்றான்.

7. தாரை அவ்வாறே செய்தல்

“நீரெலாம் அயல் நீங்குமின்; நோர்ந்து, யான்
வீரன் உள்ளம் வினவுவல்” என்றலும்,
பேர நின்றனர் யாவரும்; பேர்கலாத்
தாரை சென்றனர் தாழ்குழலாரொடும்.

அருஞ்சொற்கள்

(அயல் - அப்பால்; நீங்குதல் - அகலுதல்; நோர்்தல் - எதிரில் செல்லுதல்; உள்ளம் - மனக்கருத்து; பேர - விலகி/அகன்று/ ஒதுங்கி; பேர்கலாத - பின்னிடாத)

பொழிப்புரை

தாரை, அங்கதன் முதலிய வானர வீரர்களை நோக்கி, “சரி நீங்களெல்லாம் சற்று அப்பால் அகன்று செல்லுங்கள்; நான் இலக்குமணனிடம் சென்று, அவனது உள்ளக் கருத்தைக்கேட்டு அறிவேன்” என்றாள்; உடனே எல்லோரும் சற்று ஒதுங்கி நின்றனர்; தனது உறுதியான கொள்கையிலிருந்து பின்வாங்காத பெருமையை உடைய தாரை, நீண்டு தாழ்ந்து தொங்குகின்ற கூந்தலை உடைய தன் தோழிப்பெண்களுடன், இலக்குமணனை நோக்கிச் சென்றாள்.

8. தாரை இலக்குமணனைத் தடுப்பதுபோல் நிற்பல்.

உரைசெய் வானரவீரர் உவந்து உறை
அரசர்வீதி கடந்து, அகன்கோயிலைப்
புரசையானை அன்னான் புகலோடும், அவ்
விரைசெய் வார்குழல் தாரை, விலக்கினாள்.

அருஞ்சொற்கள்

(புரசை - கழுத்திலிடும் கயிறு; உரை - புகழ்; அகன் - இடம் அகன்ற; கோயில் - அரண்மனை; விரை - நறுமணம்; வார் - நீண்ட; குழல் - கூந்தல்; விலக்குதல் - குறுக்கிடுதல்/ தடைசெய்தல்/ வழிமறித்தல்)

பொழிப்புரை

கழுத்திலிடும் கயிறுடைய யானையைப் போன்ற இலக்குமணன், எல்லோராலும் புகழ்ந்து சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுகின்ற படைத் தலைவர்களான வானர வீரர்கள் மகிழ்ச்சியுடன் தங்கியிருக்கும் இராச வீதியினைக் கடந்து சென்று, சுக்கிரீவன் வாழும் இடமகன்ற அரண்மனையுள் புகுகின்ற சமயத்தில், இயற்கையிலேயே நறுமணம் கமழும் நீண்ட கூந்தலையுடைய தாரை குறுகிட்டு, இலக்குமணனை வழிமறித்தாள்.

9. விலங்கி மெல்லியல், வெள் நகை, வெள்வளை, இலங்கு நுண்ணிடை, ஏந்து இள மென் முலை, குலம்கொள் தோகை மகளிர் குழாத்தினால், வலம்கொள் வீரன் வருவழி மாற்றினாள்.

அருஞ்சொற்கள்

(விலங்கு - குறுக்கிட்டு; நகை - பற்கள்; ஏந்து - உயர்ந்த; குலம் - நல்லினம்/ நற்குடிப்பிறப்பு; வலம் - வெற்றி; மாற்றுதல் - தடுத்தல்)

பொழிப்புரை

அவ்வாறு குறுக்கிட்டு, மென்மையான தன்மையையும், வெள்ளிய பற்களையும், சங்குகளால் ஆகிய வெண்மையான வளையல்களையும், மின்னல் போல் ஒளிர்கின்ற நுட்பமான இடையையும், உயர்ச்சியும், இளமையும் கொண்ட மெல்லிய கொங்கைகளையும், நற்குடியில் பிறந்த மயில்போலும் சாயலையும் உடைய, வானரமகளிரின் கூட்டத்தினால், வெற்றியும் மேன்மையும் பொருந்திய இலக்குமணன் வருகின்ற அந்த வீதியின் நீண்ட வழியைத் தாரை தடுத்தாள்.

10. வானர மகளிர் குழுவின் தோற்றம்

வில்லும் வாளும் அணிதொறும் மின்னிடை
மெல் அரிக்குரல் மேகலை ஆர்த்து எழ,
பல்வகைப் புருவக்கொடி பம்பிட
வல்லிஆயம் வலத்தினில் வந்ததே.

அருஞ்சொற்கள்

(மின்னிட - ஒளிவிட்டுப்பிரகாசிக்க; எழ - ஒலிக்க; பம்புதல் - செறிந்து தோன்றுதல்/ நிரம்பிநின்றல்; பலம் - வெற்றி; ஆயம்- சேனை/ திரள்; அரிக்குரல் - பறைமுழக்கம்; வல்லி - கொடி / மகளிர்; அரி - பரற் கற்களுமாம்)

பொழிப்புரை

அம்மகளிர் அணிந்திருகின்ற ஆபரணங்கள், விற்படை போலவும், வாட்படை போலவும் ஒளிவிட்டுப் பிரகாசிக்கவும், அவர்கள் காலில் அணிந்துள்ள சிலம்புகளின் உள்ளிருக்கும் பரல்கற்கள் ஒலிசெய்யவும், அவர்கள் இடையில் அணிந்திருக்கும் மேகலை முரசம்போல் ஒலிஎழுப்பவும், பலவகைப்பட்ட கொடிகள் போல அவர்கள் புருவங்கள் விளங்கவும், மகளிரின் சேனைபோன்ற திரள் வந்து, இலக்குமணனைச் சுற்றிவளைத்துச் சூழ்ந்து கொண்டது.

11. இலக்குமணன் அவர்களைப் பார்க்க அஞ்சுதல்

ஆர்க்கும் நூபுரங்கள் பேரி, அல்குலாம் தடந்தேர் சுற்ற,
வேற்கண் விற்புருவம் போர்ப்ப, மடந்தையர் மிடைந்த போது
பேர்க்க அரும சீற்றம்பேர, முகம்பெயர்த்து ஒதுங்கிற்றல்லால்
பார்க்கவும் அஞ்சினான், அப்பருவரை அனைய தோளான்.

அருஞ்சொற்கள்

(பரு - பருத்த; வரை - மலை; நூபுரம் - கால்சிலம்பு; சுற்ற - சூழ; போர்ப்ப - மறைக்க; மிடைதல் - நெருங்கிவருதல்; பேர்த்தல் - மாற்றுதல்; பேர்தல் - நீங்குதல்; பெயர்த்தல் - திருப்பிக்கொள்ளுதல்; பேரி - பேரிகை/ முரசம்/ பறை; ஆர்த்தல் - ஒலித்தல்)

பொழிப்புரை

அவ்வாறு அவ்வானர மகளிர் கூட்டம், தங்கள் கால்களில் அணிந்திருக்கும் சிலம்பின் ஒலி பேரிகைபோல் ஒலிக்கவும், அவர்கள் அங்குல் பெரிய தேர்களைப் போல் சூழ்ந்து கொள்ளவும் வேற்படையாகிய கண்களும், விற்படையாகிய புருவங்களும் அவனை வந்து மறைத்துக் கொள்ளவும், தன்னை நெருங்கி வந்த போது, நீக்க முடியாத பெருங்கோபம் கொண்டு வந்த, பருத்த மலை போன்ற தோள்களையுடையவனான இலக்குமணன், இப்பொழுது அக்கோபம் சற்றுத் தணியப் பெற்று, தன்முகத்தை வேறுபக்கம் திருப்பிக் கொண்டு, தன் பின்னால் நிற்கும் அம்மகளிரை ஏறெடுத்துப் பார்ப்பதற்குக்கூட அச்சமுற்று, உள்ளம் கூசி, ஒதுங்கி நின்றான்.

12. தாரை கூறத் தொடங்குதல்

தாமரை வதனம் சாய்த்து,
தனு நெடுந் தரையின் ஊன்றி
மாமியர் குழுவில் வந்தானாம்
என, மைந்தன் நிற்ப
பூமியில் அணங்கு அனார்தம்
பொது விடைப்புக்குந்து, பொன்தோள்
தூ மன நெடுங்கண் தாரை,
நடுங்குவாள், இனைய சொன்னாள்.

அருஞ்சொற்கள்

(வதனம் - முகம்; பொன் - அழகிய; அணங்கு - தெய்வப்பெண்; பொதுவிடை - நடுவில்; மைந்தன் - இளையோன்; தனு - வில்; சாய்த்தல் - வளைத்தல் / குனிதல்)

பொழிப்புரை

இளையோனாகிய இலக்குமணன், தனது தாமரை போன்ற முகம் சற்றுத்தாழ, தலைகுனிந்து, தன்னுடைய பெரிய வில்லைத் தரையில் ஊன்ற வைத்து, மாமியர்கள் சூழ்ந்துள்ள கூட்டத்தில் வந்த புது மருமகனைப் போல் கூச்சமுற்று நின்றான். அப்பொழுது, அழகிய தோள்களை உடையவளும், தூய்மையான மாசற்ற உள்ளத்தையுடையவளும், நீண்ட கண்களையுடையவளுமான தாரை, மண்ணுலகில் வந்து தோன்றிய தேவமகளிர் போன்ற வானரப்பெண்கள் கூட்டத்தின் இடையில் புகுந்து நின்று கொண்டு, சற்று நடுக்கத்துடன், கீழ்க்கண்டவற்றைக் கூறத் தொடங்கினாள்.

13. தாரை இலக்குமணனைப் புகழ்ந்து பேசுதல்

“அந்தம்இல் காலம் நோற்ற
ஆற்றல் உண்டாயின் அன்றி,
இந்திரன் முதலினோர்க்கும்
எய்தலாம் இயல்பிற்றாமோ?
மைந்த! நிற்பாதம்கொண்டு,
எம் மனை வரப்பெற்று வாழ்ந்தேம்;
உயந்தனம்; வினையும் தீர்ந்தேம்;
உறுதி வேறு இதனின் உண்டோ?”

அருஞ்சொற்கள்

(மைந்து - வலிமை; மைந்தன் - வலிமைமிக்கவீரன்; நோற்றல் - தவம்செய்தல்;
எய்தல் - வருகை; உறுதி - நன்மை; அந்தம் - முடிவு)

பொழிப்புரை

“வீரனே! அளவற்றகாலம் தவம்புரிந்தாலன்றி நீ உன் திருவடி நோக, எங்கள் மனைக்கு எழுந்தருளியிருப்பது சாத்தியமாகுமோ? நாங்கள் செய்த தவத்தின் பயனால் நீ வரப்பெற்றதால் இப்பிறப்பில் நல்வாழ்வும், மறுமையில் நற்கதியும் பெற்று, எங்கள் தீவினைகளெல்லாம் நீங்கப்பெற்றோம். இதனைக் காட்டிலும் எங்களுக்கு வேறு நன்மை கிடைக்கற்பாலதோ?” என்றாள் தாரை.

14. “வெய்தின் நீ வருதல் நோக்கி வெருவி நின் சேனைவீரர் செய்திதான் உணர்கிலாது, “திருஉளம் தெரித்தி” என்றார்; ஐய! நீ ஆழி வேந்தன் அடியிணை பிரிகிலாதாய், எய்தியது என்னை?” என்றாள், இசையினும் இனிய சொல்லாள்.

அருஞ்சொற்கள்

(வெய்து - வெம்மை/கோபம்; வெருவி - அஞ்சி; தெரித்தல் - அறிந்து கூறுதல்;
செய்தி - செயல்/ காரணம்)

பொழிப்புரை

“வீரனே! நீ மிக்க சீற்றம் கொண்டு வருவதைக் கண்டு, உன்னுடைய வானர வீரர்கள் அச்சம் கொண்டுள்ளனர்; நீ எதற்காக வந்திருக்கிறாய் என்பதை அவர்களால் அறிந்துகொள்ளமுடியவில்லை. அவர்கள் என்னை அணுகி, “இலக்குமணனது உள்ளக் கருத்தை அறிந்து எங்களுக்குத் தெரிவியுங்கள்” என்று கூறினார்கள். எனவே! மைந்தனே! நீ எப்பொழுதும் ஆணைச் சக்கரத்தை உடைய இராமபிரானின் திருவடிகளை விட்டு இமைப்பொழுதும் பிரியாத இயல்புடையவனாயிற்றே? இப்பொழுது அவனைப் பிரிந்து, நீ மட்டும் தனியாக இங்கு வந்திருப்பதன் காரணம் என்ன? என்று கேட்டாள், இசைப்பாட்டைவிட இனிமையான சொற்களைப் பேசும் தாரை.

15. இலக்குமணன் தாரையை நோக்குதல்

“ஆர்கொலோ உரைசெய்தார்?”
என்று அருள்வர, சீற்றம் அஃக
பார்குலாம் முழு வெண் திங்கள்,
பகல்வந்த படிவம் போலும்,
ஏர்குலாம் முகத்தினாளை,
இறைமுகம் எடுத்து நோக்கி,
தார்குலாம் அலங்கல் மார்பன்,
தாயரை நினைந்து நைந்தான்.

அருள்சொற்கள்

(அலங்கல் - அசைத்தல்/ ஒளிவிடுதல்; அஃகல் - குறைதல்/ தணிதல் / அகலுதல்; பார் - பூமி; ஏர் - அழகு; குலாம் - விளங்கும் / திகழும்/ குலவும்; இறை - சிறிது; எடுத்து - உயர்த்தி/ நிமிர்த்தி; நைதல் - வருந்துதல்; வர - தோன்ற/ வெளிப்பட)

பொழிப்புரை

மலர்மாலைகள் அசைந்தாடி ஒளிவீசும் மார்பினை உடையவனான இலக்குமணன், “இத்தகைய இனிய சொற்களைச் சொன்னவர் யார்?” என்று பார்க்க வேண்டித் தன் முகத்தைச் சிறிது உயர்த்திப் பார்த்தான். அந்த அளவில் அவன் கோபம் தணிந்தது; அருள் வெளிப்பட்டது. காரணம் அங்கே நின்றது, ஒரு களங்கமும் அற்ற முழு வெண்மதி, நிலத்தில், அதுவும் பகலில் தோன்றினால் எப்படி ஒளி குறைந்து தோன்றுமோ, அதுபோல ஒளி மழுங்கிய முகத்துடன் வாலியின் மனைவியான தாரை, விதவைக் கோலத்தில் தோன்றினாள். அதைக் கண்டதும், இலக்குமணன் தன் தாயாராகிய சுமித்திரை, கோசலை முதலியோரும் இவ்வாறு தானே கைம்மைக் கோலத்தில் இருப்பார்கள் என்று எண்ணித் தன் மனம் மிகவும் வருந்தினான்.

16. தாரையை நோக்கிய இலக்குமணன் நிலை.

மங்கல அணியை நீக்கி, மணிஅணிதுறந்து, வாசக் கொங்குஅலர்கோதை மாற்றி, குங்குமம் சாந்தம் கொட்டாப் பொங்கு வெம்முலைகள், பூசக்கழுத்தொடு மறையப் போர்த்த, நங்கையைக் கண்ட வள்ளல், நயனங்கள் பணிப்ப நின்றான்.

அருள்சொற்கள்

(மங்கள அணி - தாலி / மங்கல நாண் / திருமாங்கல்யம்; கொங்கு - தேன் கோதை / மாலை; சாந்தம் - சந்தனக்குழம்பு; கொட்டா - பூசப்படாத; பொங்கு - பருத்த; பூசம் - கமுகுமரம்; நயனங்கள் - கண்கள்; பணிப்ப - சிந்த / சொரிய.)

பொழிப்பு

தன்னுடைய மங்கல நாணையும் நீக்கிவிட்டு, இரத்தினங்கள் பதித்துச் செய்யப்பெற்ற மற்ற அணிகலன்களையும் தவிர்த்து, நறுமணம் பொருந்தியதும், தேன் பெருகுவதுமான மலர்மாலைகளையும் அணியாது விடுத்து, குங்குமம், சந்தனம் ஆகிய கலவைகளைத் தன்மார்பில் பூசிக்கொள்ளாது, பருத்த, வெம்மையுடைய கொங்கைகளைத் தன் பாக்குமரம் போன்ற கழுத்தோடு சேர்த்துத் தன் மேலாடையால் மூடிக்கொண்டு தன் எதிரில் வந்து நின்ற தாரையை, கருணை மிகுந்தவனான இலக்குமணன் கண்டதும், தாரையின் நிலையை எண்ணியும், தன் தாயாரின் நிலையை எண்ணியும் தன் கண்கள் கண்ணீர் சிந்தக் கலங்கி நின்றான்.

பொருளுணர் திறன் செயற்பாடு

1. இராமன் இலக்குமணனிடம் சக்கிரீவன் குறித்து ஆவேசப்பட்டு முறையிடு பவற்றை எழுதுக.
2. இலக்குமணனைத் தடுத்து நிறுத்த அனுமன் தாரையிடம் கூறிய உபாயம் என்ன?
3. தாரை மகளிர் குழாம் சூழ வந்து இலக்குமணனை வழிமறிக்கும் காட்சியை விபரிக்குமாற்றிலுள்ள சிறப்புக்களை விளக்குக.
4. பின்வரும் அடிகளின் சிறப்புக்களை விளக்குக.
(அ) 'தாமரை வதனம் சாய்ந்து, தனு நெடுந் தரையில் ஊன்றி'
(ஆ) 'தார் குலாம் அலங்கல் மார்பன்'
5. பின்வரும் கூற்றுகள் இடம்பெறும் சந்தர்ப்பங்களை விளக்குக.
அ. உரை பொய்த்துளார்க் கொன்று நீக்குதல் குற்றத்தின் நீங்குமால்
ஆ. "மைந்த நிற்பாதம் கொண்டு, எம்மனை வரப்பெற்று வாழ்ந்தேம்"
இ. ஐய நீ ஆழி வேந்தன் அடி இணை பிரிகலாதாய் எய்தியது என்னை? என்றாள்.

குழமச் செயற்பாடு

இப்பகுதியை நாடகப் பிரதியாக்கம் செய்து நடித்துக் காட்டுவோம்.

திறன் வளர் செயற்பாடு

தாரை, இலக்குமணன் ஆகியோரின் செயற்பாடுகள் தொடர்பான விமர்சனங்களை எழுத்து வடிவத்தில் அல்லது பேச்சு வடிவத்தில் முன் வைப்போம்.